

Refleksjonsbrev Bjørnehiet februar 2024

*Et barn er laget av hundre.
Barnet har hundre språk
hundre hender
hundre tanker
hundre måter å tenke på
å leke og snakke på*

Februar måned har vi snakket mye om følelser. Hvordan de kjennes ut. Kjenner man de i magen? I hodet? Andre steder i kroppen? Følelsene blir styrt fra hjernen, men de kan kjennes i hele kroppen. Du kjenner kanskje en klump i magen når du er lei deg, eller en uro i hele kroppen når du er redd? Eller en god og varm følelse i magen når du er glad? Kanskje du blir svett i hendene og skjelven når du er nervøs? De letteste følelsene å sette ord på for de minste er nok «glad» og «lei meg». Så derfor har vi startet der.

Ved å lage en «følelser-vegg med «glad» og «lei seg» med bilder som visualiserer disse følelsene, tenkte vi at det ville være lettere for barna å snakke om og sette ord på egne følelser. De røde kortene viser hva man ikke skal gjøre, og de grønne hva som er veldig fint å gjøre. Kortene er blitt svært populære og barna er ofte borte og titter på de og snakker om de sammen 😊

Men hva betyr egentlig «jeg er lei meg»?

Det at du er lei deg betyr at du har evne til å sette deg inn i andre sin situasjon og at du har noen tanker om hva som er rett og galt.

Å være glad kjennes godt i hele kroppen.

Vi har prøvd ut flere metoder/materialer for å se hva som skjer da? Hvordan vil de uttrykke sine følelser ved å bruke ulike metoder?. Ville følelsene bli like, eller ville det oppstå nye uttrykk?. Vi har prøvd å bruke tusj og blyanter, løse materialer og leire. Barnehagen skal bidra til at barna: • lytter, observerer og gir respons i gjensidig samhandling med barn og voksne • videreutvikler sin begrepsforståelse og bruker et variert ordforråd • bruker sitt språk for å uttrykke følelser, ønsker og erfaringer, til å løse konflikter og å skape ro (*Rammeplan*)

«Her og nå» bilder med løse materialer

Det har vært spennede å se hvordan barna har uttrykt seg. Og hvor ulike følelsene har vært. Noen barn har alltid uttrykt glede gjennom hver aktivitet. For andre har det svingt mellom å *være lei seg og glad*.

Under hadde vi en økt hvor alle tjueto barna skulle male seg selv på veggen og hvilken følelse de hadde akkurat der og da. Det ble ett fantastisk følelsesspekter som utspant seg her på lerretet. Noen av barna synes også det var deilig å ta av seg både sokker og sko. Kanskje de følte de fikk ut mere følelser på den måten?:-)

Godt å få litt hjelp til fot-vask etterpå 😊

Vi har hatt leire økt med 5-6 barn om gangen hvor barna har uttrykket følelsen sine på svært ulike måter, men med samme utgangspunkt. De laget ulike figurer som snømann, familien sin, blomster, dyr og insekter. Men alle hadde sin egen historie rundt det de laget/formet.

Sophia: Mamma er i hagen og ser på blomster. Jeg har svart maske i bhg.(figuren er malt svart)

Nickolas: Jeg trenger lim fordi munnen min stikker. Denne sneglen passer jeg på. Alle sammen har party.

Jonas: Først maler jeg Papi også mami,, meg, Jesper og Josefine. «Erik vil du se på Papi?»

Erik: Er det deg? «Jonas» Ja

Pedagog: Hvorfor har du malt Josefine gul?

Jonas: Fordi jeg vet ikke hvordan Josefine ser ut.

Erik: Jeg trenger ikke å male fjeset mitt fordi leire er hud farge. Genser min skal være Pikachu og buksa mi grønn. Det er på ordentlig (ser på klærne han har på seg). Jeg holder en stein og pistol på lat.

Eirik: Se på meg. Øynene mine er blå og svart. Se på min grisete gris. Jeg griser når jeg spiser mat.

Nikolai: Det er meg og lille søster. Lille søsteren min ligger på ryggen i vannet som en sjøstjerne. Jeg er glad fordi det er deilig å bade i Godteri land.

Søren: Det er meg som er glad og gir mamma en klem. Da føler jeg hjertet mitt dunker. Vet du hva jeg er? Jeg er en stor ape fordi hånda mi er stor.

Christian: Jeg skal ha smile hulen min. Vet du hva jeg skal lage meg som snømann. Det er så slimete (leire). Det er sånn Dardalos slim.

Oliver og Isaac: Jeg skal også lage meg som snømann.

Babou: Jeg er lei meg fordi jeg får ikke sove nok.

Omar: *Jeg skal være en robot som er lei seg fordi den vil sove lenge.*

Simen: *Jeg er svart, grønn og rød. Jeg er en blomst.*

Hermine: *Jeg lager 17. Mai hår. Først visste ikke jeg at det er 17. Mai hår så blir det være sånn. Så lager jeg mamma; Pappa og meg som blomst.*

Ayman: *Vet du hva jeg skal lage en batmann. En glad batmann.*

Alva: *Jeg skal lage en enhjørning katt som gleder gleder seg også gruer seg.*

Pedagog: *Hvorfor gruer den seg?*

Alva: *Fordi den gruer seg til å synge. Den er redd for å fly. Den er en Gabbi katt enhjørning.*

Emilie: *Jeg skal også lage en enhjørning katt. Den er glad og litt redd. Den er redd for å fly. Den skal hete Gabbi.*

Vilde: *Jeg skal ha hvitt hår fordi jeg har det og svart.*

Andrej: *Jeg er en glad fugl.*

Paula: *Jeg er glad:*

Bastian: *Jeg er glad og laget bein, mage og tisse*

Barn som former i leire, blir også formet av leira. Å forme i materialer er transformativ, forvandlende kunnskapsprosesser og kommer til uttrykk gjennom de fysiske materielle formene som skapes, men også som kroppslige og sanselige spor som legger seg til, lag på lag, i våre alltid pågående læringsprosesser.

Vi kommer til å fortsette med å jobbe med følelser også utover i mars. Mon tro hvordan kunsten blir hvis vi knytter den til musikk for eksempel?

Vi gleder oss til fortsettelsen

Jo-Ann, Geir og Pia

*Hundre alltid hundre
måter å lytte på
å undres på og like på
hundre lyster til å forundre seg og like
hundre lyster til å synge og forstå
hundre verdener å oppdage
hundre verdener å finne opp
hundre verdener
å drømme fram*

*Et barn har hundre språk
(og hundre hundre hundre til)
men frarøves nittini.
Skolen og kulturen
skiller hodet fra kroppen.
Vi ber barnet om:*

*å tenke uten hender
å handle uten hode
å lytte men ikke snakke
å forstå uten gleden ved
å henføres og overraskes
annet enn til påske og jul.*

*Man ber dem om:
å bare oppdage
den verden som allerede finns
og av alle hundre
frarøver man dem de nittini andre.*

*Man sier til dem:
at leken og arbeidet
virkeligheten og fantasien
vitenskapen og fantasteriet
himmelen og jorden
fornuften og drømmene
er hverandres motsetninger.*

*Vi sier til dem:
at det ikke finnes hundre.*

*Men barnet sier:
Tvert imot, det er jo hundre som finns!*